

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoE/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812213274
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8812213274.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci oprávnenej: J. H., nar. XX.X.XXXX, bytom D. Q. XX, P., zastúpenej J. H., nar. X.X.XXXX, bytom D. Q. XX, P.Š., proti povinnému: A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Habiňákovou, so sídlom Košice, Štúrova 20, o vymoženie sumy dlžného výživného a bežného výživného s prísl., vedenej súdnym exekútorom Ing. JUDr. Bohumilom Husťákom, Exekútorský úrad Košice, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.9.2015 č. k. 9Er/2386/2012-88, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v časti vyhovenia námietke povinného v časti bežného výživného od 21.1.2013 vo výške 24,90 eur mesačne. M e n í uznesenie súdu prvého stupňa vo zvyšnej vyhovujúcej časti tak, že námietke povinného v časti zaplatenia dlžného výživného za obdobie od 17.3.2003 do 19.11.2009 n e v y h o v u j e.

O d m i e t a odvolanie oprávnenej proti výroku uznesenia o zamietnutí námietky povinného vo zvyšnej časti.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením č. k. 9Er/2386/2012-88 námietkam povinného proti exekúcii zo dňa 1.2.2013 v časti o zaplatenie dlžného výživného za obdobie od 17.3.2003 do 19.11.2009 vo výške 1.549,17 eur, v časti bežného výživného od 21.1.2013 vo výške 24,90 eur mesačne, vyhovuje. Vo zvyšnej časti námietky povinného zo dňa 1.2.2013 zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že oprávnená 20.11.2012 podala návrh na vykonanie exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Obvodného súdu Košice 2 č. k. P/1030/1993-70 zo dňa 7.4.1994 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 13Co/202/1194-84 zo dňa 7.7.1994, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.7.1994. Okresný súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Ing. JUDr. Bohumila Husťáka. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené povinnému dňa 18.1.2013. Proti exekúcii dal povinný námietky. Povinnosť platiť výživné plnil až do doby, kým sa oprávnená nestala sama spôsobilou samostatne sa živiť. Platil výživné do doby, kým oprávnenej nebol priznaný invalidný dôchodok, pričom pomery na strane oprávnenej sa zmenili, pretože už nie je odkázaná na výživné. Od roku 2002 prestal platiť výživné. Oprávnená má teraz 32 rokov a nie je odkázaná na jeho výživu. Aj u neho došlo k zmene pomerov, nepracuje, je evidovaný na úrade práce. Ďalej vzniesol námietku premičania podľa § 110 ods. 1 Obč. zákonníka č. 40/1964 Zb.. K zániku vyživovacej povinnosti došlo ešte v roku 2002 priznaním invalidného dôchodku oprávnenej.

Okresný súd vo veci konštatoval, že exekučným titulom je rozsudok Obvodného súdu Košice 2 zo dňa 7.4.1994 zo dňa 7.4.1994 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.7.1994, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.7.1994. Došlo k zvýšeniu výživného na oprávnenú zo sumy 550,- Sk na sumu 750,- Sk počnúc 1.9.1993. Zároveň bolo rozhodnuté o platení dlžného výživného za obdobie od 1.9.1993 do 31.3.1994 v čiastke 1.400,- Sk. Ďalším rozsudkom Okresný súd Košice II z 30.5.2014 č. k.

15C/9/2013-336 súd zrušil vyživovaciu povinnosť povinnému otcovi od 1.1.2013 a návrh v prevyšujúcej časti za obdobie od 1.6.2003 do 20.1.2013 zamietol. Rozhodnutie je právoplatné dňom 3.3.2015.

Súd vo veci konštatuje, že nie je možné povinnému uprieť námietku premlčania. Na to súd prihliada v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Preto sa súd zaoberal námietkou, či návrh je premlčaný. Premlčanie výživného upravuje § 98 Zákona o rodine č. 94/1963 Zb., že výživné sa nepremlčuje, ale premlčaniu podliehajú jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného. Pokiaľ súd právoplatne uložil povinnosť platiť splatné výživné (výživné za minulé obdobie), potom sa splátky takéhoto výživného premlčujú v 10-ročnej premlčacej lehote. Oprávnená si návrhom na začatie exekúcie podaným u súdneho exekútora dňa 20.11.2012 uplatnila právo na vymoženie dlžného výživného za obdobie od 17.3.2003 do 12.11.2012 vo výške 2.439,76 eur. Zároveň si uplatnila nárok na bežné výživné od 13.11.2012 do budúcnosti vo výške 24,90 eur mesačne. Obvodný súd Košice 2 zvýšil výživné oprávnenej na sumu 24,90 eur mesačne (750,- Sk). Jedná sa o splátky výživného, ktorých splatnosť nastala po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, preto sa tieto splátky premlčujú vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe. Vzhľadom na podanie návrhu na exekúciu dňa 20.11.2012 súd dospel k záveru, že nárok oprávnenej na výživné za obdobie od 17.3.2003 do 19.11.2009 je premlčaný, čo v číselnom vyjadrení predstavuje 1.549,17 eur. Pre účinne vznesenú námietku premlčania sa nárok vo vzťahu k povinnému stal nevymáhateľným. Preto súd vyhovel námietkam povinného v časti 1.549,17 eur. Nie je premlčaný nárok na dlžné výživné za obdobie od 20.11.2009 do 12.11.2012 vo výške 890,59 eur, za 11 dní mesiaca 11/2009 (24,90 eur / 30 * 11 dní), za mesiace 12/2009 až 10/2012 (35 * 24,90 eur) a za 12 dní mesiaca 11/2012 (24,90 eur / 30 * 12).

Pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na bežné výživné vo výške 24,90 eur mesačne od 13.11.2012 do budúcnosti, tak Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7Co/49/2014-406 zo dňa 22.1.2015 zrušil vyživovaciu povinnosť povinného otca voči oprávnenej dcére od 21.1.2013. Od tohto dňa do budúcnosti už nemá otec vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej. Exekučný súd vyhovel námietkam povinného na platenie bežného výživného po dni 21.1.2013.

Čo sa týka zvyšnej časti námietky povinného, pokiaľ sa jedná o dlžné výživné vo výške 890,59 eur a výživné za obdobie od 13.11.2012 do 20.1.2013, tak tu odvolanie považoval za nedôvodné a námietky zamietol. Aj podľa rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach až dňom 22.1.2015 došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti otca. Za obdobie, keď nárok oprávnenej nebol premlčaný, je otec povinný platiť výživné v prospech oprávnenej riadne.

Súd poukázal na to, že vyživovacia povinnosť je obmedzená dobou, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. To závisí od konkrétnych okolností prípadu, pričom je možné konštatovať, že dieťa je schopné samo sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. Môže sa tak stať, že takýto stav nenastane nikdy, napríklad v prípade invalidity dieťaťa.

Proti uzneseniu okresného súdu dala odvolanie matka oprávnenej ako splnomocnená zástupkyňa. Nárok oprávnenej nie je premlčaný. Súd sa pravdepodobne neoboznámil so štyrmi rozsudkami, ktoré riešili otázku platenia výživného v rokoch 2003 - 2013 a ktoré sú právoplatné. Odvolateľka neakceptuje tvrdenie, že od 22.11.2009 do 12.11.2012 je nárok na 890,- oprávnený a zvyšok je premlčaný. Dlžník sa stále odvoláva, a tak sa vyhýba plateniu. Odvolateľka poukazuje na zlý výpočet dlžnej sumy, ktoré po správnom vypočítaní a priznaní Krajským súdom v Košiciach:

- 1) od 17.3.2003 do 19.11.2009 je 2.016,90 eur, nie 1.549,17 eur,
- 2) od 20.11.2009 do 21.1.2013 je 946,20 eur, nie 890,59 eur.

Celková dlžná suma priznaná Krajským súdom v Košiciach právoplatným rozsudkom z 3.3.2015 je 2.963,10 eur a nie je premlčaná. Odvolateľka žiada opätovné prešetrenie prípadu s tým, že námietky povinného súd bude považovať za neopodstatnené, zamietajú sa a exekúcia bude platná na dlžnú sumu 2.963,10 eur.

Právna zástupkyňa povinného otca navrhla potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Súd zohľadnil námietky povinného otca, pričom rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.1.2015 došlo aj k zrušeniu vyživovacej povinnosti otca k oprávnenej. Dátum 21.1.2013 je termínom, ktorým uplatnený nárok oprávnenej na vymáhanie bežného výživného zanikol. Súd sa riadne vypořiadal

s obranou povinného a s jeho námietkou premlčania. Rozhodnutie okresného súdu považuje za správne. Navrhuje, aby odvolací súd uznesenie v celom rozsahu potvrdil.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľka domáhala preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že odvolanie nie je dôvodné len v časti platenia bežného výživného po dni 21.1.2013 vo výške 29,90 eur mesačne, ale je potrebné zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa tak, že námietkam povinného v časti zaplatenia dlžného výživného za obdobie od 13.3.2003 do 19.11.2009 nie je možné vyhovieť. Je potrebné ale odmietnuť odvolanie oprávneného proti výroku uznesenia o zamietnutí návrhu povinného vo zvyšnej časti ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému otcovi na platenie výživného, a to za obdobie od 17.3.2003 do 13.11.2012 v čiastke 2.439,76 eur, a ďalej na bežné výživné od 13.11.2012 vo výške 24,90 eur mesačne a náhrady trov exekúcie. Oprávnená ako titul na vedenie exekúcie uvádza rozsudok Obvodného súdu Košice 2 zo dňa 7.4.1994 č. k. P 1030/93-70, ktorý zvýšil výživné určené rozsudkom Mestského súdu v Košiciach zo dňa 11.12.1984, č. k. 21C/1015/84-31, zo sumy 550,- Sk na sumu 750,- Sk mesačne, počnúc 1.9.1993 do budúca, ktoré výživné je otec ako povinný prispievať vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Dlžné výživné za obdobie od 1.9.1993 do 31.3.1994 vo výške 1.400,- Sk súd zaviazal otca zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Rozhodnutie je právoplatné dňom 27.7.1994. Krajský súd v Košiciach totiž rozsudkom zo dňa 7.7.1994 č. k. 13Co/202/94-84 potvrdil rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne. Okresný súd Vranov nad Topľou poveril súdneho exekútora Ing. JUDr. Bohumila Hušťačka vedením exekúcie proti povinnému otcovi, pričom povinný otec vzniesol námietku proti exekúcii s poukazom na to, že právoplatné rozhodnutie krajského súdu má 13 rokov, pričom vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do času, kým deti nie sú samé schopné sa živiť. V roku 2002 oprávnenej bol priznaný invalidný dôchodok, tak podľa povinného mu zanikla vyživovacia povinnosť a prestal platiť výživné. Okresný súd Košice 2 síce rozsudkom z 30.5.2014 č. k. 15C/9/2013-336 návrh otca na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletej dcére zamietol, ale Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 22.1.2015 č. k. 7Co/49/2014-406 zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že zrušil vyživovaciu povinnosť otca voči odporkyňi - oprávnenej od 21.1.2013 a v prevyšujúcej časti za obdobie od 1.6.2003 do 20.1.2013 návrh otca zamietol. Toto rozhodnutie krajského súdu zrušilo vyživovaciu povinnosť otcovi od 21.1.2013. Vzhľadom na námietky otca potom odvolací súd musel zvažovať, či návrh oprávnenej na dlžné výživné za obdobie od 17.3.2003 do 12.11.2012 je premlčaný, resp. či sa má platiť bežné výživné od 13.11.2012 po 24,90 eur mesačne.

Súd vo veci konštatoval, že nárok na platenie výživného sa premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe podľa § 101 Obč. zákonníka, preto nárok oprávnenej na platenie výživného za obdobie od 17.3.2003 do 19.11.2009 je v rozsahu 1.549,17 eur premlčaný. Odvolací súd poukazuje na to, že súdom prvého stupňa došlo k nesprávnemu posúdeniu premlčania nároku oprávnenej, pretože nedošlo k zobraťiu v úvahu rozhodnutie Obvodného súdu Košice 2 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 13Co/202/94-84, ktorým bolo zvýšené výživné určené rozsudkom Mestského súdu Košice zo sumy 550,- Sk mesačne na 750,- Sk mesačne. Rozhodnutie Okresného súdu Košice P 1030/93-70 zo dňa 7.4.1994 v spojení s rozsudkom krajského súdu znamená, že dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia 27.7.1994 je právoplatne stanovená vyživovacia povinnosť otca na maloletú do doby, kým táto povinnosť nezanikne, a to až do 21.1.2013 podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach vo veci č. k. 7Co/49/2014-406. Ak bol vydaný rozsudok vo veci platenia výživného, tak každá mesačná dávka výživného sa premlčuje vo všeobecnej 10-ročnej premlčacej dobe, pretože podľa § 110 ods. 1 Obč. zákonníka právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Je tu právoplatné rozhodnutie na platenie výživného na vtedy maloletú oprávnenu rozsudkom Obvodného súdu Košice 2 zo dňa 7.4.1994 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.7.1994, preto prisúdené mesačné výživné z týchto rozsudkov sa premlčuje v 10-ročnej premlčacej dobe. Navrhovateľka podala návrh na výkon exekúcie 12.11.2012, preto nie sú premlčané nároky oprávnenej na mesačné výživné stanovené rozsudkom Obvodného súdu Košice 2 zo 7.4.1994 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.7.1994, ktoré rozhodnutie sa stalo právoplatným 27.7.1994. Ak povinný vzniesol námietky proti exekúcii podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z., že nárok oprávnenej je premlčaný, tak táto námietka nie je dôvodná pri výživnom za obdobie od 17.3.2003 do 19.11.2009. Odvolací súd mení uznesenie súdu prvého stupňa a námietkam povinného v časti zaplatenia dlžného výživného nevyhovuje. Povinný otec je povinný platiť výživné až do 21.1.2013, kedy mu vyživovacia povinnosť zanikla na základe rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach podľa rozsudku č. k. 7Co/49/2014-406 zo dňa 18.11.2014.

Odvolačný súd odmietol odvolanie oprávnenej proti výroku uznesenia o zamietnutí námietok povinného vo zvyšnej časti, t.j. v časti vymoženia výživného po 21.1.2013, nakoľko po tomto dátume vyživovacia povinnosť otcovi vo vzťahu k oprávnenej zanikla. Odvolačný súd v tejto veci poukazuje na to, že podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona. Osobitným zákonom je Exekučný poriadok č. 233/1995 Z.z., ktorý v § 50 ods. 4 uvádza, že proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovie námietkam je prípustné odvolanie. Exekučný poriadok pripúšťa odvolanie len v prípadoch, ak je námietkam vyhovené. Ak súd námietkam povinného otca nevyhovel v časti platenia výživného vo výške 890,59 eur a výživné za obdobie od 13.11.2012 do 20.1.2013, oprávnená nie je osobou, ktorá je oprávnená napádať tú časť rozhodnutia okresného súdu, kde námietkam povinného nebolo vyhovené. Odvolačný súd s poukazom na § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v tejto časti odvolanie oprávnenej odmieta.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.